

Arrest

nr. 340 145 van 27 januari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 18 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 september 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 12 november 2025 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 20 november 2025.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, van Palestijnse origine en afkomstig uit Gaza, dient op 19 maart 2024 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord op 17 juli 2025.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 5 september 2025 een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming, wegens bescherming in een andere EU-lidstaat.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Khan Younis (Gaza) en van Palestijnse origine.

In Gaza uitte u kritiek op Hamas. Eind 2017 werd u omwille daarvan gearresteerd door de Al Qassam brigades en tien dagen vastgehouden op hun hoofdkwartier in Khan Younis. U werd er mishandeld en kreeg zware klappen op uw rug waardoor u permanente rugklachten heeft.

In 2022 kreeg uw zoon [M.] hersenproblemen. U verliet Gaza op 27 september 2023. U wilde naar België komen omdat u uw zoon naar België wilde laten komen zodat hij hier behandeld kon worden. U reisde via Egypte en Turkije naar Griekenland. Bij uw aankomst in Griekenland werd u door gemaskerde mannen aangevallen. Vervolgens werd u door een organisatie naar het gesloten opvangcentrum van Kos gebracht. Na een maand werd u overgebracht naar een open opvangcentrum waar u op 6 november 2023 om internationale bescherming verzocht. Op 22 november 2023 werd u erkend als vluchteling in Griekenland. Op 25 december 2023 verliet u het opvangcentrum. U verbleef nog twee weken op het eiland en u reisde vervolgens verder naar Athene. Daarna reisde u naar Thessaloniki om uw paspoort af te halen. Na drie dagen in Thessaloniki reisde u naar Kos om uw verblijfsvergunning af te halen. U zocht er naar werk maar u vond geen werk. Een kennis van u contacteerde u om te zeggen dat er werk was voor u in Athene. U ging terug naar Athene, waar u tien dagen aan het werk ging bij een Pakistaan. U werd echter maar voor vijf dagen betaald. Hij bedreigde u door een mesje naar uw gezicht te richten en zei dat u moest vertrekken. U ging dit aangeven bij de politie maar zij wilden niet met u spreken. U besloot uw neef te contacteren zodat hij een vliegticket voor u kon boeken richting België. Op 13 maart 2024 nam u het vliegtuig richting België. Op 19 maart 2024 verzocht u om internationale bescherming in België. In België werd vastgesteld dat u thalassemie heeft en wordt u behandeld voor uw rugproblemen. In Griekenland was er geen mogelijkheid om een medische behandeling te krijgen. Bij terugkeer naar Griekenland vreest u verlamd te worden en dat niemand u zal helpen of steunen.

Ter staving van uw identiteit en/of uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw origineel Palestijns paspoort, geldig van 30 augustus 2023 tot 29 augustus 2028; een kopie van uw Palestijnse identiteitskaart, uitgereikt op 22 augustus 2023; uw originele Griekse verblijfskaart, geldig van 22 november 2023 tot 21 november 2026; uw originele Griekse paspoort, geldig van 19 januari 2024 tot 18 januari 2029; een kopie van uw geboorteakte; een kopie van de identiteitskaart van uw echtgenote; een kopie van uw huwelijksakte; kopieën van de geboorteaktes van uw kinderen; een kopie van de identiteitskaarten van uw kinderen [Y.] en [N.]; verschillende Belgische medische documenten waaronder adviesaanvragen van het Rode Kruis d.d. 28 maart 2024 bij de dienst hematologie; d.d. 15 april 2024 bij de dienst medische oncologie en hematologie; d.d. 12 april 2024 bij de orthopedist omwille van uw rugproblemen en d.d. 19 april 2024 in verband met uw rugklachten; een document d.d. 10 april 2024 en 19 april 2024 met betrekking tot uw rugproblemen waaruit onder andere blijkt dat u een ernstige wervelkanaalstenose heeft tussen de vierde (L4) en de vijfde lendenwervel (L5) en een gematigde wervelkanaalstenose heeft tussen de derde (L3) en vierde lendenwervel (L4), een gematigde degeneratieve discopathie tussen de vierde (L4) en vijfde lendenwervel (L5) en lichte degeneratieve discopathie tussen de derde (L3) en vierde (L4) lendenwervelkolom; resultaten van bloedanalyses d.d. 2 april 2024 en 15 april 2024 van de Kliniek Sint-Jan; een document waarop staat dat u op 19 april 2024 een consultatie had bij de dienst orthopedie; een document van de afdeling medische oncologie en hematologie van de Kliniek Sint-Jan d.d. 4 april 2024 waaruit blijkt dat u thalassemie heeft; een document in verband met een consultatie bij de dienst elektromyografie van het universitair verplegingscentrum Brugmann d.d. 10 juni 2024; resultaten van een elektrofysiologisch onderzoek d.d. 27 november 2024 waaruit blijkt dat er tekenen zijn die wijzen op een chronische, weinig progressieve wortelbeschadiging van S1 rechts en L4/L5 links; een document van het Centre Hospitalier Regional Verviers d.d. 8 februari 2025 waarin de arts u aanraad advies in te winnen bij de neurochirurg i.v.m. uw chronische lage rugpijn in het linker S1-gebied; een medisch document d.d. 8 februari 2025 i.v.m. een consultatie bij de neuroloog waaruit blijkt dat de bestraling van het linker onderbeen wijst op een radiculair syndroom op de eerste wervel van het staartbeen (S1); een document d.d. 20 maart 2025 van het Centre Hospitalier Regional Verviers i.v.m. een consultatie die u op 19 maart 2025 had bij de dienst neurochirurgie i.v.m. uw ischias type S1 aan de linkerkant. Uit het neurologisch onderzoek blijkt geen sensomotorisch tekort. De dokter stelt een periradiculaire infiltratie L4/L5 links voor, een behandeling met fysieke geneeskunde en een nieuwe MRI-scan. De arts zag op dat moment geen indicatie voor een operatie; een document in verband met een geplande sessie bij de psychologe d.d. 13 juni 2025; een document d.d. 22 juli 2025 in verband met de inspuiting die u voor uw rug heeft gehad; een requisitorium van een consultatie met een psycholoog d.d. 25 juli 2025 en uw medisch dossier bij het opvangcentrum, waarin een overzicht wordt gegeven van uw bloedwaarden en van de verschillende medische afspraken die u heeft gehad van 3 juni 2024 tot 22 juli 2025; foto's van huidproblemen die u opliep in het opvangcentrum in Kos; het medisch dossier van uw zoon [M.]; een document d.d. 19 december 2024 in verband met het overlijden van uw vader; foto's van uw familie en van uw vernietigd huis in Gaza; screenshots van een nieuwsrapportage over uw wijk in Gaza; een document in verband met de omzetting van uw Palestijns rijbewijs naar een Belgisch rijbewijs; een aangifte/attest m.b.t. een vernietigd/niet functioneel Belgisch verblijfsdocument; een USB-stick; een attest van uw Franse lessen en bewijzen van uw vlucht van Athene naar België d.d. 12 maart 2024.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Zo verklaarde u het heel erg moeilijk te hebben en al enkele weken niet te hebben kunnen slapen omwille van uw bezorgdheid over uw familie in Gaza (CGVS, p. 2). U verklaarde echter in staat te zijn het persoonlijk onderhoud af te leggen. Gevraagd wat de protection officer kon doen om het vertellen van uw asielmotieven te vergemakkelijken, verklaarde u dat de protection officer niets kon doen behalve vragen stellen. U werd er op gewezen dat u indien u hieraan nood zou hebben om een pauze kon vragen (CGVS, p. 2-3), waar u ook eenmaal om vroeg (CGVS, p. 12). Hoewel u tijdens het persoonlijk onderhoud emotioneel werd toen u het over uw familie had, antwoordde u gevraagd of het zou lukken om het interview af te leggen "Als God het wil" (CGVS, p. 3-4). Toen u gevraagd werd of het zou lukken om het interview verder te zetten nadat u verklaarde doodmoe te zijn en geen concentratie meer te hebben, zei u dat het geen probleem was en dat er verder kon worden gegaan (CGVS, p. 10). Verder bleek u tijdens het persoonlijk onderhoud in staat te zijn op de gestelde vragen te antwoorden. Er werd u ook verschillende keren gevraagd of alles oké was met u, wat u telkens bevestigde (CGVS, p. 9, p. 15, p. 17). Daarnaast bedankte u de tolk, de advocaat en de protection officer voor hun geduld tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 20). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn [zie blauwe map document 1 + groene map documenten 8 en 9], blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p. 7).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigen van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigen gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigen van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico

op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegan.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegan.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale

bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Met betrekking tot uw verklaringen dat u bij uw aankomst op het eiland Kos in Griekenland werd aangevallen door gemaskerde mensen die in het zwart gekleed waren en die volgens u van de 'zeepolitie' waren, moet vooreerst worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Bovendien dient in dit verband te worden opgemerkt dat u zich over de identiteit van de daders tegensprak. Waar u aanvankelijk immers stelde dat ze van de 'zeepolitie' waren, verklaarde u later plots dat jullie niet wisten wie zij waren, wat hun nationaliteit was, of zij van de politie waren of gewone mensen waren (CGVS, p. 7). U kon evenmin duiden of zij in uniform of burgerkledij gekleed waren (CGVS, p. 7). Dit plaatst enige vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen in dit verband. Wat er ook van zij, uit niets blijkt dat u naar aanleiding van het door u ondervonden probleem geen of onvoldoende beroep kon doen op de in Griekenland beschikbare beschermingsmogelijkheden. Uit uw verklaringen blijkt dat u dit incident niet aangeklaagd heeft. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker, dient aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in het land waar hij reeds een beschermingsstatus geniet, hetgeen u niet gedaan heeft.

Wat betreft uw verklaringen dat er in het gesloten opvangcentrum op Kos geen medische bijstand was, waardoor u voor een wonde aan uw voet die opgezwollen was (document 11) terecht moest bij een Syrische asielzoeker die dokter was en die u een ontsmettingsproduct gaf, waarna u een houten lepel gebruikte om uw voet zelf op te kuisen en te ontsmetten (CGVS, p. 7-8), dient opgemerkt te worden dat deze feiten zich tevens situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u geen verdere stappen ondernomen heeft om in het kamp medische zorg te krijgen. U verklaarde dat doordat het een gesloten kamp was (CGVS, p. 8). Daarna ging u naar een ander opvangcentrum. Ook in dat centrum ondernam u echter geen ernstige stappen om een medische behandeling te krijgen. U kreeg wel een ontsmettingsmiddel van een andere jongeman, waarna het beter ging met uw voet. U vroeg ook hulp aan de persoon die het eten verdeelde in het kamp en zij bracht u een zalf voor uw voet (CGVS, p. 8). In het opvangcentrum was er wel een dokterspraktijk, waar u een keer naartoe ging toen uw voet aan het bloeden was. Ze maakten de wonde proper, gebruikten een zalf en deden een verband rond uw voet (CGVS, p. 8). Bijgevolg blijkt uit uw verklaringen dat u in dit opvangcentrum wel degelijk toegang had tot medische bijstand.

Voorts verklaarde u dat een van uw werkgevers in Griekenland u maar voor vijf van de tien gewerkte dagen betaalde en u bedreigde door een mesje naar uw gezicht te richten om u te doen vertrekken (CGVS, p. 11). U vermeldde deze problemen vreemd genoeg niet op de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Wat er ook van zij, uit niets blijkt dat indien u ook hier de nodige stappen zou zetten - geen beroep zou kunnen doen op de in Griekenland aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Zo heeft u slechts zeer beperkte stappen ondernomen om uw problemen met deze werkgever aan te kaarten. U sprak hier immers enkel over met een bewaker die aan de deur van een politiekantoor in Athene stond, die u zei dat u moest vertrekken en dat u geen bewijs had van deze problemen. U maakte hierbij noodgedwongen gebruik van Google Translate om uw probleem in het Grieks kenbaar te maken aan deze persoon. U ging daarna echter niet naar een ander politiekantoor en u besloot gewoon naar huis te gaan. De politie was immers druk bezig nadat er een lijk was teruggevonden in de stad (CGVS, p. 11). U keerde schijnbaar ook niet terug met iemand die Grieks sprak. Het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen neemt uiteraard niet weg dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen. U heeft overigens ook niet aangeklaagd dat de politie weigerde naar u te luisteren en vier of vijf dagen na dit incident verliet u het land (CGVS, p. 11-12). Gelet hierop ben ik de mening toegedaan

dat u ook alhier niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Griekenland opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput.

Waar u verklaarde dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, huisvesting en gezondheidszorg (CGVS, p. 11-12, p. 15) voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Vooreerst blijkt uit uw verklaringen dat u in Griekenland over huisvesting beschikte. Zo verbleef u na het verlaten van het opvangcentrum in Kos een paar dagen bij een jongen van de familie [A.Q.], die u in het opvangcentrum had leren kennen. Daarna vertrok u naar Athene, waar u twee dagen bij de kerk ging slapen. Nadien kwam u uw buurman van de familie [S.] tegen die zei dat de jongemannen iets gemeenschappelijk huurden, waarna u met hem meeding en gedurende de rest van uw verblijf in Athene in die woning verbleef. In Thessaloniki, waar u naartoe ging om uw paspoort af te halen, verbleef u drie dagen bij een vriend van uw broer. Vervolgens ging u terug naar Kos waar u terecht kwam bij jongemannen die samen iets huurden (CGVS, p. 10). Daarna ging u opnieuw naar Athene, waar u opnieuw in de gemeenschappelijke woning ging wonen die uw buurman van de familie [S.] u toonde (CGVS, p. 12).

Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u in Griekenland wel degelijk toegang had tot de arbeidsmarkt. Zo heeft u gedurende uw korte verblijf in Athene vijf dagen gewerkt met iemand genaamd [A.Q.], een elektriciteitsingenieur die u in het opvangcentrum in Kos had leren kennen en heeft u tien dagen gewerkt bij een Pakistaan, bij wie u een soort plan moest maken met behulp van een brandpistoolapparaat (CGVS, p. 10-11). Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u niet alle van u te verwachten stappen heeft gezet om aan (ander) werk te geraken in Griekenland. Zo schreef u – die over een fiscaal registratienummer/AFM en een sociale zekerheidsnummer/AMKA beschikte (CGVS, p. 13) -, documenten die nodig zijn om legaal te werken in Griekenland (zie administratief dossier) zich nooit in bij een arbeidskantoor, naar eigen zeggen omdat u er niks van wist en ze niet kende, noch begaf u zich naar een organisatie die u zou kunnen helpen bij een zoektocht naar werk. De enige organisatie die hulp bood aan jullie was immers een organisatie waar jullie koekjes en thee kregen (CGVS, p. 13). Nochtans blijkt uit een korte zoekopdracht op het internet dat er in Athene, waar u even heeft verbleven en heeft gewerkt, tal van arbeidskantoren alsook diverse organisaties zijn die begunstigten van internationale bescherming helpen bij hun zoektocht naar werk en het aanleren van de Griekse taal en dat er ook in Kos arbeidskantoren zijn (zie administratief dossier). U registreerde zich evenmin als werkzoekende bij de openbare dienst voor arbeidsvoorziening van het ministerie van arbeid/DYPA (zie administratief dossier) omdat u er niks van wist (CGVS, p. 14). Er dient opgemerkt te worden dat indien u daadwerkelijk in Griekenland in preciaire omstandigheden zou geleefd hebben – u legde een filmpje neer van uw woning in Athene (CGVS, p. 12; document 18) -, er verwacht kan worden dat u net alle stappen zou ondernemen om aan (ander) werk te geraken zodoende uw situatie er te verbeteren, toegang te krijgen tot de woningmarkt en te kunnen integreren in de Griekse samenleving.

Daarenboven blijkt u een ondernemend en zelfredzaam man te zijn. Zo heeft u in Gaza verschillende jobs gedaan in de bouw, met groenten en als chauffeur om uw familie te kunnen onderhouden. U moest immers de verantwoordelijkheid van twaalf personen op u nemen (CGVS, p. 4-5). Voorts spreekt u naast Arabisch een beetje Engels en u bent in België een Franse taalcursus aan het volgen (CGVS, p. 4, p. 15; document 19). U hoopt in België overigens als chauffeur te werken eens u de taal onder de knie heeft en u heeft in dit verband reeds de nodige stappen ondernomen om uw Palestijns rijbewijs om te zetten naar een Belgisch rijbewijs (CGVS, p. 14; document 16). Voorts leerde u op het vliegtuig naar Turkije andere mensen kennen met wie u verder naar Griekenland reisde (CGVS, p. 6) en leerde u in het opvangcentrum mensen kennen met wie u later ging samenwonen (CGVS, p. 10). Verder had u (al dan niet met de hulp van derden) financiële mogelijkheden. Zo maakte u na de toekenning van uw internationale beschermingsstatus in Griekenland meerdere reisbewegingen, onder meer om administratieve zaken (zoals een paspoort) te regelen. Zo reisde u van Kos met een boot naar Athene – een reis waarvoor u geld kreeg van uw broer in Zweden bij wie u ten tijde van uw vertrek uit Gaza 2800 euro had achtergelaten. Van Athene reisde u met de trein naar Thessaloniki om uw paspoort af te halen. Vanuit Thessaloniki reisde u met het vliegtuig terug naar Kos, aan de hand van een vliegticket dat door uw broer geregeld werd (CGVS, p. 9). Vervolgens reisde u terug met een boot naar Athene. Daarna reisde u met het vliegtuig naar België (document 20), een reis die werd geregeld en bekostigd door de zoon van uw zus in België (CGVS, p. 10-11, p. 14). U heeft verschillende

familieleden in België en gedurende uw verblijf in Griekenland kreeg u altijd geld vanuit België (CGVS, p. 4-5, p. 15). Gelet op bovenstaande vaststellingen blijkt uit niets dat u bij terugkeer naar Griekenland niet opnieuw voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen en er niet opnieuw een netwerk zou kunnen uitbouwen om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat België vanaf het begin uw eindbestemming was aangezien u hier verschillende familieleden heeft, dat u niet naar Griekenland wilde gaan en dat u zelfs bereid was 1000 dollar extra te betalen om België te bereiken (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5; CGVS, p. 7). Uit dergelijke verklaringen kan geenszins een wil en intentie om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen, worden afgeleid.

Voorts verklaarde u dat er in Griekenland geen mogelijkheid is tot medische behandeling en vreest u bij terugkeer naar Griekenland verlamd te raken omwille van uw rugproblemen (CGVS, p. 15). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u in Griekenland geen stappen heeft ondernomen om de nodige medische zorgen te krijgen. U verklaarde dat doordat er in Kos maar twee kleine klinieken zijn en dat die maar twee ambulances hebben. Ook in Athene ondernam u echter geen stappen om een medische behandeling te krijgen omdat alles op eigen kosten is (CGVS, p. 16). Nochtans blijkt uit de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf). Uit deze informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat u in Griekenland over deze documenten beschikte (CGVS, p. 4, p. 13; document 8). Bijgevolg blijkt uit niets dat u bij terugkeer naar Griekenland geen toegang zou hebben tot de beschikbare gezondheidszorgen aldaar.

Uit de informatie die u hebt verstrekt, blijkt geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor van uw kant die deze analyse zou kunnen wijzigen. Hoewel u verklaart dat er werd beslist uw rug te opereren (CGVS, p. 14-15), kan dit niet uit de door u neergelegde documenten afgeleid worden. Er staat ook nog geen operatie gepland. U zou immers zelf tegen de dokter mogen zeggen dat u zo'n operatie ziet zitten (CGVS, p. 16). Nochtans verklaarde u al tijdens uw gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 25 april 2024 (meer dan een jaar voor het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal) dat u binnenkort een operatie had (Bijkomende vragen M-status Griekenland). Daarnaast gevraagd verklaarde u dat u al lang weet dat u een operatie nodig heeft aan uw rug maar dat de dokter heeft gezegd dat ze eerst spuitjes zouden proberen en dat ze een afspraak voor een operatie gaan regelen als u aan spierkrampen blijft lijden (CGVS, p. 18). In het door u neergelegde document van het Centre Hospitalier Regional Verviers d.d. 20 maart 2025 stelt de dokter echter een periradiculaire of peridulare infiltratie voor – op 22 juli 2025 heeft u de laatste of voorlaatste inspuiting gekregen (CGVS, p. 14) - maar stelde hij dat hij op dat moment geen indicaties had voor een chirurgische ingreep (document 10). Gelet hierop heeft u niet aangetoond dat u een operatie nodig zou hebben. Hoewel u verklaart dat u voor uw thalassemie medicatie neemt om uw bloed te stabiliseren (CGVS, p. 17), legt u geen documenten neer die dit kunnen staven. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u sinds juni 2024 geen dokter meer heeft gezien om die medicatie te vernieuwen (CGVS, p. 16-17). In het door u neergelegde document van de Kliniek Sint-Jan d.d. 4 april 2024 staat overigens dat u thalassemie heeft, een aangeboren aandoening maar dat dit **geen gevolgen heeft voor uw gezondheid en dat er geen behandeling nodig is** (document 10). Het CGVS is dan ook van oordeel dat uw gezondheidsprobleem, zoals gedocumenteerd in België (document 10) niet in die mate gekarakteriseerd is dat het aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verleent, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt. Niets wijst er namelijk op dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn.

Met betrekking tot uw psychologische moeilijkheden dient opgemerkt te worden dat u hier op het moment van het persoonlijk onderhoud nog niet voor in behandeling was. U had op 13 juni 2025 een afspraak bij een psycholoog maar deze werd geannuleerd omwille van afwezigheid van de psycholoog. Uit uw medisch dossier van het opvangcentrum blijkt overigens dat u op 10 april 2025 reeds een afspraak had bij de psycholoog maar dat u die zelf annuleerde omdat u liever twee weken wilde wachten. Bovendien blijkt uit dit medisch dossier dat u zelf heeft aangegeven dat u niet aanwezig zou zijn op uw afspraak met E. (de psychologe) op 13 juni 2025 om 13 uur omdat u reeds een andere afspraak had (document 10). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u in Griekenland geen stappen heeft ondernomen om inzake uw psychologische moeilijkheden hulp te krijgen (CGVS, p. 18). Aangezien u het psychisch heel erg moeilijk heeft (CGVS, p. 15), is het merkwaardig dat u in Griekenland geen stappen heeft ondernomen om in dit verband de nodige begeleiding te krijgen en dat u in België uw geplande afspraken bij de psycholoog zelf heeft afgezegd. Hoe dan ook, uit de beschikbare informatie blijkt dat verschillende Ngo's medische en psychosociale hulp en begeleiding aanbieden aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece,

Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/livingin-greece/accessto-healthcare>; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, p. 12), beschikbaar op: https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-managementmainland-greece_en). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: men kan gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Gelet op het geheel van voorgaande elementen is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging. Voor de volledigheid kan toegevoegd worden dat u ondanks de door u opgeworpen medische problemen in staat was om in Griekenland te werken en dat u ook in België als schilder en klusjesman heeft gewerkt en dat u in de toekomst als chauffeur wilt werken (CGVS, p. 12, p. 14).

Met betrekking tot uw verklaringen dat u uw kinderen nooit naar Griekenland zou durven brengen omdat het er niet veilig is aangezien er heel veel drugsverslaafden en drugsdealers zijn en het land dicht bij andere landen ligt waar veel maffia is (CGVS, p. 12), dient opgemerkt te worden dat uit niets blijkt dat u bij eventuele problemen in Griekenland in dit verband geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de in Griekenland aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. U verklaarde voorts dat u naar België kwam omdat u uw zoon Mohammed, die hersenproblemen heeft, hier wilde laten behandelen (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5; CGVS,

p. 14). Er dient echter op gewezen te worden dat het doel van de procedure van een verzoek om internationale bescherming niet is het recht op eerbiediging van het gezinsleven te zien bevestigen, maar wel om na te gaan of de persoon bescherming nodig heeft tegen vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt. Het principe van 'eenheid van familie' staat niet ingeschreven in het Vluchtelingenverdrag, noch in de criteria voor het bekomen van de vluchtelingstatus of de subsidiaire beschermingsstatus.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande zienswijze niet ombuigen. Aan uw identiteit en afkomst, die van uw echtgenote en kinderen en uw huwelijk wordt immers niet getwijfeld. Het overlijden van uw vader, de medische toestand van uw zoon [M.], de foto's van uw familie en uw vernietigd huis in Gaza en het nieuwsbericht over uw wijk in Gaza hebben betrekking op (uw vrees ten aanzien van) Gaza. Uw verzoek wordt echter beoordeeld ten aanzien van Griekenland, aangezien u daar internationale bescherming geniet. De aangifte/het attest m.b.t. een vernietigd/niet functioneel Belgisch verblijfsdocument heeft evenmin betrekking op de beoordeling van uw verzoek ten aanzien van Griekenland. Dit document toont overigens opnieuw aan dat u in staat bent stappen te zetten om bepaalde administratieve procedures te volgen.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza.”

2. Verzoekschrift en stukken

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van Vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM), van de artikelen 4, 18 en 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 48 tot 48/7, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 21 van de

Richtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming, van de artikelen 4 en 20 tot en met 35 van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming en voor de inhoud van de verleende bescherming, van de artikelen 33, 34 en 35 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 17, § 2 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: KB CGVS) en van het algemeen beginsel van voorzichtigheid, van redelijkheid en van zorgvuldigheid.

Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift uitgebreid aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

Vooreerst klaagt hij aan dat noch de bestreden beslissing noch het administratief dossier voldoende informatie bevat over de situatie van vluchtelingen in Griekenland. Voorts is hij van mening dat er geen enkele garantie is dat zijn verblijfsvergunning, die hij in november 2023 heeft verkregen, bij verlies of vervaldatum kan worden verlengd. Verder gaat hij in op zijn persoonlijke levensomstandigheden in Griekenland waarbij hij zijn gezondheidstoestand benadrukt. Hij herhaalt dat hij kampt met rugproblemen alsook thalassemie heeft. Wat betreft zijn rugproblemen geeft hij aan dat hij wacht op een afspraak bij een specialist voor verder onderzoek naar de eventuele noodzaak van een operatie aan zijn rug. Daarnaast voert hij aan dat hij psychologische begeleiding krijgt wegens aanhoudende druk en stress door de gebeurtenissen die hij heeft meegemaakt in Gaza en Griekenland, door de huidige situatie in Gaza, en door aspecten die te maken hebben met zijn asielpcedure. Ter staving van zijn psychologische begeleiding voegt hij als stuk 3 een psychologisch attest van 29 augustus 2025.

Doorheen zijn verzoekschrift haalt verzoeker rapporten, artikels en rechtspraak aan omtrent de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Hij voegt geen stukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Nota met opmerkingen

Op 1 oktober 2025 maakt de verwerende partij een nota over in antwoord op het verzoekschrift waarbij wordt verzocht om een behandeling via een louter schriftelijke procedure. Hierin bevestigt zij de motieven van haar beslissing en gaat zij verder in op de gezondheidstoestand van verzoeker.

De partijen dienen geen pleitnota in.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

4.2. Inzake de samenwerkingsplicht wordt verwezen naar artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

"§ 1. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak

om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.”

Artikel 10.3 van de Richtlijn 2013/32/EU, dat handelt over de vereisten voor de behandeling van verzoeken, bepaalt ook:

“3. De lidstaten zien erop toe dat de beslissingen van de beslissingsautoriteit over verzoeken om internationale bescherming zijn gebaseerd op een deugdelijk onderzoek. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat:

a) (...);

b) er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld uit verschillende bronnen, zoals het EASO en de UNHCR, en relevante internationale mensenrechtenorganisaties, over de algemene situatie in de landen van oorsprong van verzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis, en dat het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist, over deze informatie kan beschikken;

[...]”

Het wettelijk kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

4.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt. Verzoeker maakt tevens niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moeten steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

5. Beoordeling

I. Internationale beschermingsstatus en wederzijds vertrouwensbeginsel

5.1. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

5.2. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 22 november 2023 en werd in het bezit gesteld van een Griekse verblijfskaart geldig tot 21 november 2026 en een Grieks paspoort geldig tot 18 januari 2029 (AD CGVS: map met documenten, Griekse documenten; map met landeninformatie, antwoord Griekse asielinstanties van 10 mei 2024).

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een internationale beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status. Evenmin bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Aangezien met reden kan worden aangenomen dat verzoekers internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is, wijst niets er verder op dat hij niet naar daar zou kunnen terugkeren.

Bijgevolg wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

5.3. De weerlegging van het wederzijds vertrouwensbeginsel vereist evenwel dat er sprake is van een ernstig risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest in geval van overbrenging naar een andere lidstaat. Het vermoeden wordt weerlegd wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de betrokken verzoeker, als persoon die deze bescherming geniet in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50). De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer *“de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onvereenigbaar is met de menselijke waardigheid”* (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 90).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die

strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, Jawo, pt. 95).

II. Algemene situatie van statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland

5.4. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

5.5. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten die aan de Raad door beide partijen werden voorgelegd.

In tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt voorgehouden, wordt in de bestreden beslissing van 5 september 2025 aan de hand van consulteerbare weblinks wel degelijk verwezen naar objectieve landeninformatie aangaande de situatie voor statushouders in Griekenland, waaronder het *“Country Report: Greece. Update 2023”* van AIDA/ECRE van 24 juni 2024, het *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”* van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024, *“Beneficiaries of international protection in Greece. Acces to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2024, *“Communication on the status of migration management in mainland Greece”*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-14, alsook het geactualiseerde RSA/PRO ASYL-rapport *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van maart 2025, waarnaar in het verzoekschrift eveneens wordt verwezen.

Rekening houdend met deze landeninformatie, in het bijzonder:

- AIDA/ECRE, *“Country Report : Greece. Update 2023”*, juni 2024;
- Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024;
- RSA/PRO ASYL, *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, maart 2025;
- Europese Commissie, *Communication on the status of migration management in mainland Greece*, 4 april 2025, overweegt de Raad als volgt.

Uit deze landeninformatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop is gericht van statushouders te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, dat gericht is op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouders en het faciliteren van de overgang van verzoeker naar statushouder. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Tekortkomingen in de uitvoering van de bestaande wetgeving vormen evenwel een aanzienlijke belemmering voor een soepele integratie. Deze belemmeringen hebben onder meer betrekking op de afgifte en verlenging van verblijfsvergunningen, formaliteiten voor de afgifte van basisdocumentatie (zoals de gezondheidsverzekering, bankrekeningen, belastinggegevens), erkenning van kwalificaties, toegang tot werk en scholing, toegang tot huisvesting en in het algemeen een gebrek aan huisvesting in Griekenland (*“Communication on the status of migration management in mainland Greece”*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-14).

Uit de landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheids-nummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een AFM al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt

(“*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 12, 24; “*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*”, RSA/PRO ASYL, maart 2025). Naast voormelde documenten hebben statushouders in Griekenland ook een reisdocument nodig om een bankrekening te openen of om toegang te hebben tot het platform van het ministerie van Financiën (AADE) en het online belastingplatform Taxisnet. Zowel erkende vluchtelingen als subsidiaire beschermden kunnen reisdocumenten van de Griekse overheden verkrijgen (“*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 19; “*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*”, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 18-20).

Statushouders moeten evenwel belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels overwinnen om toegang te krijgen tot voormelde officiële documenten. Het verkrijgen en vernieuwen van bepaalde documenten blijkt vaak complex te zijn, waarbij administratieve obstakels veel statushouders ervan weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals gezondheidszorg, huisvesting, sociale voorzieningen, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand (“*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*”, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 4-6, 20 en 22).

Gelet op nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland. Zeker wanneer statushouders terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken, kunnen zij geconfronteerd worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor statushouders in Griekenland om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor statushouders die terugkeren uit een andere EU-lidstaat. Het ontbreken van een geldige ADET kan voor statushouders die naar Griekenland terugkeren een aanzienlijk obstakel vormen voor de uitoefening van hun rechten als statushouder in dit land. Uit het geheel van de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt aldus dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een statushouder wiens ADET is vervallen ook noodzakelijk is dat deze actueel beschikt over middelen, of een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten – wat enige tijd kan duren – het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale voorzieningen en de huisvesting.

Gelet op wat voorafgaat, blijkt dat de situatie van statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd. De verstrekte informatie bevestigt dat de situatie van statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale voorzieningen en gezondheidszorg.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende sociale uitkeringen (gevisieerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire levensomstandigheden kunnen terechtkomen.

De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, “*een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel “*wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling*” (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met het geheel van de landeninformatie die door beide partijen wordt bijgebracht, oordeelt de Raad dat in de huidige stand van zaken evenwel niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij

terugkeer naar dat land a priori een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De beschikbare landeninformatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het geheel van de landeninformatie laat niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat een (terugkerende) statushouder in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen.

De voormelde landeninformatie volstaat op zich niet om zonder meer te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die er internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn en evenmin dat statushouders bij terugkeer naar Griekenland hoe dan ook zullen terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie er gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim*, pt. 91).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie in zijn verzoekschrift toont verzoeker dus niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat hij of zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden.

In zoverre de door verzoeker bijgebrachte landeninformatie en argumentatie betrekking heeft op personen die in Griekenland om internationale bescherming verzoeken, verschilt dit van zijn situatie aangezien hij in Griekenland reeds internationale bescherming verkreeg. Hij is een begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en geen verzoeker om internationale bescherming in Griekenland.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermings-verzoek blijft dus aan de orde. In dit verband moet rekening worden gehouden met "*alle gegevens van de zaak*" (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van de verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoeker, aan zijn individueel profiel en zijn vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in zijn eigen basisbehoeften te voorzien.

Het komt aldus aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen. Er dient verder te worden ingegaan op zijn concrete persoonlijke situatie.

III. Persoonlijke situatie van verzoeker als Grieks statushouder

- Griekse verblijfsdocumenten

5.6. De Raad onderstreept dat verzoeker nog kan beschikken over een Griekse verblijfsvergunning (ADET) die geldig is tot 21 november 2026 (AD CGVS, NPO, p. 9; stuk 5 'map met documenten', document nr. 8), zodat zijn betoog in het verzoekschrift over de moeilijkheden en vertragingen bij de verlenging van een ADET in casu niet dienstig is.

De Raad wijst er verder op dat de procedure voor een verlenging van de ADET al vanuit het buitenland kan worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (AIDA-rapport, juni 2024, p. 244). Verzoeker kan bijgevolg ruim voor het verstrijken van zijn ADET stappen zetten, al dan niet met hulp van anderen zoals zijn advocaat in België, om zich hierover terdege te informeren alsook zelf actief en tijdig concrete inspanningen leveren om de verlenging van zijn ADET te bewerkstelligen en te bespoedigen. Uit niets blijkt dat dit voor hem niet mogelijk is en verzoeker toont niet in concreto aan dat hij zijn ADET in de toekomst niet zal kunnen laten verlengen.

Verder wijst de Raad er nog op dat verzoeker in Griekenland al een asielpcedure heeft doorlopen, een beschermingsstatus heeft gekregen, een ADET, AFM en AMKA alsook een Grieks paspoort heeft verkregen en dus contact heeft gehad met de Griekse autoriteiten, zodat enige basiskennis met betrekking tot de Griekse administratie kan worden verondersteld.

Daarnaast werd verzoeker een fiscaal registratienummer (AFM) alsook een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) verstrekt, en beschikt hij tevens over een Grieks paspoort (AD CGVS, NPO, p. 9, 13; stuk 5 'map met documenten', document nr. 8 en 9: stuk 6 'map met landeninformatie', document nr. 1 – antwoord Griekse overheden; Bijkomende vragen M-status Griekenland).

Verzoeker beschikt aldus over essentiële documenten die hem toelaten zijn rechten als statushouder uit te oefenen en zich toegang te verschaffen tot basisvoorzieningen bij terugkeer naar Griekenland

- Geen bijzondere kwetsbaarheid

5.7. Wat zijn individuele situatie betreft, maakt verzoeker, een achtenveertigjarige man, vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen en de door hem bijgebrachte documenten kan niet blijken dat hij kampt met medische of psychische problemen die belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor zijn zelfredzaamheid en zelfstandig functioneren.

De commissaris-generaal bemerkt wat betreft zijn medische problemen terdege: *“Uit de informatie die u hebt verstrekt, blijkt geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor van uw kant die deze analyse zou kunnen wijzigen. Hoewel u verklaart dat er werd beslist uw rug te opereren (CGVS, p. 14-15), kan dit niet uit de door u neergelegde documenten afgeleid worden. Er staat ook nog geen operatie gepland. U zou immers zelf tegen de dokter mogen zeggen dat u zo'n operatie ziet zitten (CGVS, p. 16). Nochtans verklaarde u al tijdens uw gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 25 april 2024 (meer dan een jaar voor het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal) dat u binnenkort een operatie had (Bijkomende vragen M-status Griekenland). Daarnaast gevraagd verklaarde u dat u al lang weet dat u een operatie nodig heeft aan uw rug maar dat de dokter heeft gezegd dat ze eerst spuitjes zouden proberen en dat ze een afspraak voor een operatie gaan regelen als u aan spierkrampen blijft lijden (CGVS, p. 18). In het door u neergelegde document van het Centre Hospitalier Regional Verviers d.d. 20 maart 2025 stelt de dokter echter een periradiculaire of peridulare infiltratie voor – op 22 juli 2025 heeft u de laatste of voorlaatste inspuiting gekregen (CGVS, p. 14) - maar stelde hij dat hij op dat moment geen indicaties had voor een chirurgische ingreep (document 10). Gelet hierop heeft u niet aangetoond dat u een operatie nodig zou hebben. Hoewel u verklaart dat u voor uw thalassemie medicatie neemt om uw bloed te stabiliseren (CGVS, p. 17), legt u geen documenten neer die dit kunnen staven. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u sinds juni 2024 geen dokter meer heeft gezien om die medicatie te vernieuwen (CGVS, p. 16-17). In het door u neergelegde document van de Kliniek Sint-Jan d.d. 4 april 2024 staat overigens dat u thalassemie heeft, een aangeboren aandoening maar dat dit geen gevolgen heeft voor uw gezondheid en dat er geen behandeling nodig is (document 10). Het CGVS is dan ook van oordeel dat uw gezondheidsprobleem, zoals gedocumenteerd in België (document 10) niet in die mate gekarakteriseerd is dat het aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verleent, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt. Niets wijst er namelijk op dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn.”*

Door louter zijn medische problemen te herhalen, brengt verzoeker in zijn verzoekschrift geen concrete elementen bij die hier anders over doen denken. Waar hij stelt dat hij wacht op een afspraak bij een specialist voor verder onderzoek aangaande de eventuele noodzaak van een operatie aan de rug, antwoordt verweerder in zijn nota met opmerkingen terecht dat uit het laatste medisch attest van 22 juli 2025 blijkt dat er op dat moment geen indicaties waren voor een chirurgische ingreep. Er liggen geen nieuwe medische attesten voor aangaande verzoekers rug.

De door verzoeker bijgebrachte medische documenten en verklaringen wijzen er dus niet op dat zijn medische situatie een ernstig invaliderende invloed heeft op zijn vermogen om autonoom te functioneren, arbeid te verrichten of om administratieve procedures op te starten en op te volgen, alsook op zijn mogelijkheden om in Griekenland zijn rechten uit te oefenen. Er zijn thans ook geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat verzoeker (gedeeltelijk) arbeidsongeschikt zou zijn. Ondanks zijn rugproblemen waarmee hij reeds kampt sinds zijn verklaarde mishandeling in Gaza, was verzoeker overigens in staat om in Griekenland voor meerdere werkgevers te werken (NPO, p. 10-11) en heeft hij in België tevens verschillende jobs uitgevoerd, met name schilderen en het uitvoeren van klusjes zoals een tuin opkuisen (NPO, p. 14).

Verzoeker herhaalt voorts dat hij ook kampt met psychische problemen en verwijst naar de gebeurtenissen die hij in Gaza en Griekenland heeft meegemaakt alsook naar de huidige situatie in Gaza waar zijn gezin thans verblijft. Hij voegt bij zijn verzoekschrift een psychologisch attest van 29 augustus 2025 ter bevestiging van zijn psychologische begeleiding. Verweerder bemerkt hierbij in zijn nota met opmerkingen terecht dat het

attest geen concrete en precieze informatie bevat over de aard, frequentie en mogelijke complexiteit van de psychologische opvolging die voor verzoeker is opgestart. Het attest vermeldt enkel dat het doel van de begeleiding het verwerken van trauma's is en dat de sessies een veilige plek bieden waar verzoeker zijn ervaringen kan delen en op passende wijze psychologische ondersteuning kan krijgen, maar bevat geen andere aanwijzingen. Dit attest bevat verder geen diagnose of nadere duiding omtrent de aard, ernst of duur van de gestelde mentale problematiek. Evenmin bevat dit attest een beoordeling van de impact van verzoekers psychische problemen op zijn vermogen om autonoom te functioneren of om arbeid te verrichten. Het biedt bijgevolg geen inzicht in de mate van eventuele kwetsbaarheid, noch in de concrete gevolgen hiervan voor het globaal dagelijks functioneren van verzoeker. Hoewel er begrip is voor de druk die verzoeker ondervindt omwille van de situatie in Gaza, kan in deze stand van zaken en uit het psychologisch attest niet blijken dat zijn mentale gezondheidstoestand zodanig belangrijke negatieve gevolgen voor zijn zelfstandig functioneren, autonomie en zelfredzaamheid met zich meebrengt dat hij zijn rechten als statushouder in Griekenland niet zou kunnen laten gelden, noch dat zijn mentale gezondheidstoestand van die aard zou zijn dat deze hem verhindert om zelfstandig te handelen en in zijn levensonderhoud te voorzien en/of dat deze de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting, tewerkstelling en onderwijs in Griekenland onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt.

Op basis van wat voorafgaat kan in deze stand van zaken niet blijken dat verzoekers fysieke en mentale gezondheidstoestand een terugkeer naar Griekenland in de weg staat. Hij zet ook nergens in concreto uiteen in welke mate zijn gezondheidstoestand hem belet om zijn rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de omvang of draagwijdte van deze psycho-medische problemen zou zijn op zijn mogelijkheden om er zijn rechten te doen gelden. De specifieke verwijzing in het verzoekschrift naar rechtspraak van de Raad, acht de Raad, nog daargelaten het gebrek aan precedentwerking, gelet op het voormelde, niet dienstig. Elk verzoek om internationale bescherming dient te worden onderzocht op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen, zoals in casu geschiedt. Verzoeker toont evenmin op concrete wijze aan dat hij zich in identiek dezelfde situatie bevindt als het geval beschreven in dit arrest. Er kan nergens uit worden afgeleid dat verzoekers gezondheidstoestand hem zal verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland. Er kan ook niet worden afgeleid dat verzoeker niet in zijn levensonderhoud kan voorzien waardoor hij bij een terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie. Er blijkt niet dat verzoeker omwille van zijn mentale of fysieke gezondheidstoestand in Griekenland zeer moeilijk of niet zal kunnen werken. Nergens kan worden gelezen dat hij zich in Griekenland omwille van zijn gezondheidstoestand niet staande zou kunnen houden.

In de mate dat hij medische en/of psychologische ondersteuning behoeft, zal hierna blijken dat verzoeker niet aantoonbaar dat hij hiertoe in Griekenland geen toegang zal hebben. In casu benadrukt de Raad dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET). Daarnaast werd verzoeker tevens een fiscaal registratienummer (AFM) verstrekt dat toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Uit objectieve informatie blijkt dat deze AFM geldig blijft zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de ADET verloopt, wordt de AFM gedeactiveerd totdat de ADET wordt verlengd (RSA- rapport, maart 2025, p. 21: *"the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the residence permit and cannot be used until the ADET is renewed"*).

Verder werd verzoeker een AMKA verstrekt, een sociaal zekerheidsnummer dat nodig is om toegang te krijgen tot gezondheidszorg. In zoverre zijn AMKA nog zou moeten worden geactiveerd of gereactiveerd, toont verzoeker met een algemeen betoog en verwijzing naar algemene landeninformatie niet in concreto aan dat hij bij terugkeer naar Griekenland in zijn individuele omstandigheden geen legaal werk en huisvesting zal kunnen vinden en hij de vereiste documenten niet zal kunnen voorleggen die nodig zijn voor het activeren van zijn AMKA (zie *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 22-24; *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 20-22 alsook de referentie via consulteerbare weblink naar Refugee.info Greece, *"Health insurance"* beschikbaar op <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985624835479>, waarnaar wordt verwezen in voetnoten 89-90, 96-97 en 320 van *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 21-22, 51, 64).

De Raad herinnert er hierbij aan dat verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid heeft die belangrijke negatieve gevolgen heeft op het vlak van zijn zelfredzaamheid en autonomie en die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden. Er liggen geen medische stukken voor waaruit blijkt dat verzoeker (gedeeltelijk) arbeidsongeschikt is, noch ligt een invaliditeitsattest voor.

Wat de toegang tot de gezondheidszorg betreft, hebben statushouders in beginsel gratis toegang tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen.

In de bestreden beslissing wordt verder nog terdege geduid: *"Hoe dan ook, uit de beschikbare informatie blijkt dat verschillende Ngo's medische en psychosociale hulp en begeleiding aanbieden aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare,*

beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/livingin-greece/accessto-healthcare>; en *Communication on the status of migration management in mainland Greece* (p. 4, p. 12), beschikbaar op: https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-managementmainland-greece_en). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: men kan gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - *Information Guide for Beneficiaries of International Protection* – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Uit het geheel van de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt tevens dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van de activering van zijn AMKA wanneer hij daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat: *“If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription”* (UNHCR Greece, *“Living In Greece – Access to healthcare”*, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 49-51).

Statushouders zonder actieve AMKA die niet in een opvangfaciliteit verblijven en een afspraak willen maken in een ziekenhuis, wordt aangeraden daarvoor een beroep te doen op een NGO. Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (Refugee.info Greece, *“Health insurance”* beschikbaar op <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985624835479>, waarnaar via consulteerbare weblink wordt verwezen in voetnoten 89-90, 96-97 en 320 van *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 21-22, 51).

NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders, waaronder medische en psychologische hulp, psychosociale ondersteuning en begeleiding. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, september 2024, p. 49-51, 67; *Communication on the status of migration management in mainland Greece”*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 4, 7-8, 12).

Verzoeker toont bijgevolg niet aan dat, in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate dat hij nood heeft aan medische zorgen en/of psychologische ondersteuning, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of met artikel 4 van het Handvest wegens moeilijkheden om toegang te krijgen tot gezondheidszorg, te meer uit zijn verklaringen blijkt dat hij zijn weg vond naar Griekse hulporganisaties. Bijgevolg blijkt in deze stand van zaken niet dat verzoeker bij terugkeer naar Griekenland geen toegang zal hebben tot eventuele benodigde medische zorgen en/of psychologische ondersteuning.

Niets wijst er overigens op dat de voormelde gezondheidsproblemen een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring vereist. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen concrete elementen bij die hier anders over doen denken. Wat betreft de toegang tot gezondheidszorg in Griekenland, toont verzoeker verder niet aan dat de mogelijkheden of beperkingen om in dit verband zijn rechten als statushouder uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook Griekse onderdanen kunnen worden geconfronteerd. In de mate dat kan worden aangenomen dat er in Griekenland een kwaliteitsverschil mogelijk is in vergelijking met België op het vlak van gezondheidszorg, volstaat dit verder op zich niet om te besluiten dat de verzoekende partij bij een terugkeer naar Griekenland zou belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU. Een mogelijk kwaliteitsverschil tussen de gezondheidszorg in België en Griekenland, houdt geen verband met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hetzelfde geldt immers voor de Griekse onderdanen. Het komt verzoeker toe, in navolging van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, om in concreto aan te tonen dat hij zijn rechten en voordelen niet zou kunnen laten gelden in Griekenland en hij, als statushouder, geen of onvoldoende toegang heeft tot medische zorg, quod non in casu, zoals hierna zal blijken.

Bijgevolg liggen er in deze stand van zaken geen overtuigende elementen voor waaruit op objectieve wijze zou blijken dat verzoeker omwille van gezondheidsproblemen over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem

zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Verzoeker toont verder niet aan dat er sprake is van andere buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar Griekenland, wegens een bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest.

- Levensomstandigheden in Griekenland

5.8. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld, volstaat het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond, onder meer op het vlak van werkgelegenheid, gezondheidszorg of huisvesting, niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Uit de gedragingen van verzoeker blijkt immers dat hij geenszins de intentie had om in Griekenland een duurzaam bestaan op te bouwen en er zijn rechten te doen gelden. Uit het administratief dossier en zijn verklaringen blijkt vooreerst dat hij reeds 4 maanden nadat hij er internationale bescherming verkreeg, Griekenland verliet (NPO, p. 14). Hij verklaart ook dat het reeds vanaf het begin zijn plan was om naar België te komen aangezien hij hier verschillende familieleden heeft, dat hij niet naar Griekenland wilde gaan en dat hij zelfs bereid was 1000 dollar extra te betalen om België te bereiken (NPO, p. 7).

Gelet op zijn zeer kortstondig verblijf in Griekenland na het verkrijgen van internationale bescherming, geeft verzoeker geen blijk van persoonlijke ervaringen waaruit kan worden afgeleid dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten aldaar te doen gelden, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zal zijn bij terugkeer naar dat land.

De Raad wijst erop dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft verkregen, door er onder meer werk te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker worden verwacht dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld oefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat hij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt hem in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoonde. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. De commissaris-generaal motiveert terdege: *“Vooreerst blijkt uit uw verklaringen dat u in Griekenland over huisvesting beschikte. Zo verbleef u na het verlaten van het opvangcentrum in Kos een paar dagen bij een jongen van de familie [A.Q.], die u in het opvangcentrum had leren kennen. Daarna vertrok u naar Athene, waar u twee dagen bij de kerk ging slapen. Nadien kwam u uw buurman van de familie [S.] tegen die zei dat de jongemannen iets gemeenschappelijk huurden, waarna u met hem meeging en gedurende de rest van uw verblijf in Athene in die woning verbleef. In Thessaloniki, waar u naartoe ging om uw paspoort af te halen, verbleef u drie dagen bij een vriend van uw broer. Vervolgens ging u terug naar Kos waar u terecht kwam bij jongemannen die samen iets huurden (CGVS, p. 10). Daarna ging u opnieuw naar Athene, waar u opnieuw in de gemeenschappelijke woning ging wonen die uw buurman van de familie [S.] u toonde (CGVS, p. 12).*

Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u in Griekenland wel degelijk toegang had tot de arbeidsmarkt. Zo heeft u gedurende uw korte verblijf in Athene vijf dagen gewerkt met iemand genaamd [A.Q.], een elektriciteitsingenieur die u in het opvangcentrum in Kos had leren kennen en heeft u tien dagen gewerkt bij een Pakistaan, bij wie u een soort plan moest maken met behulp van een brandpistoolapparaat (CGVS, p. 10-11). Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u niet alle van u te verwachten stappen heeft gezet om aan (ander) werk te geraken in Griekenland. Zo schreef u – die over een fiscaal registratienummer/AFM en een sociale zekerheidsnummer/AMKA beschikte (CGVS, p. 13) -, documenten die nodig zijn om legaal te werken in Griekenland (zie administratief dossier) zich nooit in bij een arbeidskantoor, naar eigen zeggen omdat u er niks van wist en ze niet kende, noch begaf u zich naar een organisatie die u zou kunnen helpen bij een zoektocht naar werk. De enige organisatie die hulp bood aan jullie was immers een organisatie waar jullie koekjes en thee kregen (CGVS, p. 13). Nochtans blijkt uit een korte zoekopdracht op het internet dat er in Athene, waar u even heeft verbleven en heeft gewerkt, tal van arbeidskantoren alsook diverse organisaties zijn die begunstigten van internationale bescherming helpen bij hun zoektocht naar werk en het aanleren van de Griekse taal en dat er ook in Kos arbeidskantoren zijn (zie administratief dossier). U registreerde zich evenmin als werkzoekende bij de openbare dienst voor arbeidsvoorziening van het ministerie van

arbeid/DYPA (zie administratief dossier) omdat u er niks van wist (CGVS, p. 14). Er dient opgemerkt te worden dat indien u daadwerkelijk in Griekenland in precaire omstandigheden zou geleefd hebben – u legde een filmpje neer van uw woning in Athene (CGVS, p. 12; document 18) -, er verwacht kan worden dat u net alle stappen zou ondernemen om aan (ander) werk te geraken zodoende uw situatie er te verbeteren, toegang te krijgen tot de woningmarkt en te kunnen integreren in de Griekse samenleving.”

Door in zijn verzoekschrift louter eerder afgelegde verklaringen te herhalen, brengt verzoeker geen concrete elementen bij die hier anders over doen denken. Hij benadrukt nog dat hij zich tot een ngo heeft gewend in zijn zoektocht naar werk, maar dat hem werd meegedeeld dat er op dat moment geen werk beschikbaar was daar alle hotels gesloten waren. Verzoeker laat hierbij echter achterwege dat dit een ngo in Kos betrof (NPO, p. 13), een Grieks eiland waar de werkgelegenheid voornamelijk seizoensgebonden is en gericht op toerisme. Het gegeven dat er in de winterperiode in Kos geen werkgelegenheden zijn, betreft evenwel arbeidsmarktmoelijkheden die eveneens gelden voor Griekse burgers. Verzoeker heeft tijdens zijn verblijf in Athene voorts wel verschillende jobs gevonden en kon, mits het raadplegen van tal van arbeidskantoren en organisaties die daar aanwezig zijn, geholpen worden bij zijn verdere zoektocht naar werk en het aanleren van de Griekse taal.

Voorts verklaarde hij dat een van zijn werkgevers in Athene hem maar voor vijf van de tien gewerkte dagen betaalde en hem bedreigde door een mesje naar zijn gezicht te richten om hem te doen vertrekken (NPO, p. 11). De commissaris-generaal oordeelt hierover op goede gronden: *“U vermeldde deze problemen vreemd genoeg niet op de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Wat er ook van zij, uit niets blijkt dat indien u ook hier de nodige stappen zou zetten - geen beroep zou kunnen doen op de in Griekenland aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Zo heeft u slechts zeer beperkte stappen ondernomen om uw problemen met deze werkgever aan te kaarten. U sprak hier immers enkel over met een bewaker die aan de deur van een politiekantoor in Athene stond, die u zei dat u moest vertrekken en dat u geen bewijs had van deze problemen. U maakte hierbij noodgedwongen gebruik van Google Translate om uw probleem in het Grieks kenbaar te maken aan deze persoon. U ging daarna echter niet naar een ander politiekantoor en u besloot gewoon naar huis te gaan. De politie was immers druk bezig nadat er een lijk was teruggevonden in de stad (CGVS, p. 11). U keerde schijnbaar ook niet terug met iemand die Grieks sprak. Het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen neemt uiteraard niet weg dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen. U heeft overigens ook niet aangeklaagd dat de politie weigerde naar u te luisteren en vier of vijf dagen na dit incident verliet u het land (CGVS, p. 11-12). Gelet hierop ben ik de mening toegedaan dat u ook alhier niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Griekenland opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput.”*

Door louter eerder gedane verklaringen te herhalen, slaagt verzoeker er niet in deze pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontkrachten.

Verzoeker toont evenmin aan geen toegang te hebben (gehad) tot de medische gezondheidszorg in Griekenland.

Wat betreft zijn verklaringen dat er in het gesloten opvangcentrum op Kos geen medische bijstand was, bemerkt de commissaris-generaal dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Hij voegt hieraan toe: *“Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u geen verdere stappen ondernomen heeft om in het kamp medische zorg te krijgen. U verklaarde dat doordat het een gesloten kamp was (CGVS, p. 8). Daarna ging u naar een ander opvangcentrum. Ook in dat centrum ondernam u echter geen ernstige stappen om een medische behandeling te krijgen. U kreeg wel een ontsmettingsmiddel van een andere jongeman, waarna het beter ging met uw voet. U vroeg ook hulp aan de persoon die het eten verdeelde in het kamp en zij bracht u een zalf voor uw voet (CGVS, p. 8). In het opvangcentrum was er wel een dokterspraktijk, waar u een keer naartoe ging toen uw voet aan het bloeden was. Ze maakten de wonde proper, gebruikten een zalf en deden een verband rond uw voet (CGVS, p. 8). Bijgevolg blijkt uit uw verklaringen dat u in dit opvangcentrum wel degelijk toegang had tot medische bijstand.”*

Verzoeker gaat hier in zijn verzoekschrift niet op in.

Wat betreft zijn rugproblemen volhardt verzoeker erin dat hij hiervoor in Griekenland geen gepaste medische zorgen heeft kunnen krijgen, maar gaat hij er volledig aan voorbij dat hij aldaar geen stappen heeft ondernomen om de nodige medische zorgen te krijgen. De commissaris-generaal stelt terdege vast: *“U verklaarde dat doordat er in Kos maar twee kleine klinieken zijn en dat die maar twee ambulances hebben. Ook in Athene ondernam u echter geen stappen om een medische behandeling te krijgen omdat alles op eigen kosten is (CGVS, p. 16). Nochtans blijkt uit de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf). Uit deze informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale*

zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat u in Griekenland over deze documenten beschikte (CGVS, p. 4, p. 13; document 8). Bijgevolg blijkt uit niets dat u bij terugkeer naar Griekenland geen toegang zou hebben tot de beschikbare gezondheidszorgen aldaar.”

Verzoeker citeert uit het AIDA “Country Report: Greece. Update 2023” waaruit volgens een studie zou blijken dat 44% van de vluchtelingen dakloos zijn (p. 269). Raad stelt evenwel dat dit rapport een verkeerde interpretatie wordt gemaakt van de cijfers. Deze studie is raadpleegbaar via een consulteerbare weblink in het AIDA rapport (voetnoot 1429). Uit deze studie waarbij 3755 personen werden ondervraagd (zowel asielzoekers als statushouders) en gepubliceerd in 2023, blijkt dat van alle ondervraagde statushouders slechts 3 % aangaf dakloos te zijn, 52 % woonde op eigen kosten in een huurwoning, 20 % huurde een woning via het ESTIA/HELIOS-programma en 22 % woonde in kampen. Van alle personen die aangaven dakloos te zijn, dit is 3% van de ondervraagde personen, was 44% statushouder (zie ETH Zürich, ipl - immigration policy lab, UCL et al., “Home for Good? Obstacles and Opportunities for Refugees and Asylum Seekers in Greece”, december 2023, waarnaar ook wordt verwezen via consulteerbare weblink <https://bit.ly/3UCwSI7>).

5.9. Verzoeker verklaart nog dat hij bij zijn aankomst op Kos werd aangevallen door gemaskerde mensen, die volgens hem van de ‘zeepolitie’ waren; Hierover stelt de commissaris-generaal terecht dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Uit zijn verklaringen kan niet blijken dat verzoeker nog gelijkaardige problemen heeft gekend. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van zijn situatie als begunstigde van internationale bescherming aan wiens status diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Verder wordt in de bestreden beslissing bemerkt dat verzoeker zich over de identiteit van de daders tegensprak: *“Waar u aanvankelijk immers stelde dat ze van de ‘zeepolitie’ waren, verklaarde u later plots dat jullie niet wisten wie zij waren, wat hun nationaliteit was, of zij van de politie waren of gewone mensen waren (CGVS, p. 7). U kon evenmin duiden of zij in uniform of burgerkledij gekleed waren (CGVS, p. 7). Dit plaatst enige vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen in dit verband.”* Verzoeker laat dit motief geheel onbesproken.

Los daarvan, uit niets blijkt dat verzoeker naar aanleiding van het door hem ondervonden probleem geen of onvoldoende beroep kon doen op de in Griekenland beschikbare beschermingsmogelijkheden. Uit zijn verklaringen blijkt dat hij dit incident niet heeft aangeklaagd. Zijn voorgehouden gebrek aan vertrouwen in de Griekse autoriteiten kan hiertoe niet als verschoning dienen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er immers in bescherming te verkrijgen tegen zijn belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Verzoeker heeft bijgevolg onvoldoende inspanningen geleverd om verdere bescherming te zoeken vanwege de Griekse autoriteiten en de mogelijkheden tot overheidsbescherming uit te putten.

5.10. De loutere verwijzing naar algemene landenrapporten volstaat niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing over zijn persoonlijke omstandigheden. Verzoeker dient in concreto aan te tonen dat de tekortkomingen in de EU-lidstaat waar hij internationale bescherming geniet, in casu Griekenland, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij blijft daartoe evenwel in gebreke.

De verwijzing in het verzoekschrift naar Europese en internationale rechtspraak en rechtspraak van de Raad is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

Waar hij in zijn verzoekschrift een betoog ontwikkelt omtrent de situatie waarmee begunstigten van internationale bescherming geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, gaat verzoeker eraan voorbij dat deze situatie niet op hem van toepassing is daar hij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt.

De Raad herinnert er hierbij aan dat situaties die geen “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden. Op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zouden zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend, in casu België, dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft

verleend, in casu Griekenland, kan niet worden geconcludeerd dat verzoeker bij terugkeer naar die lidstaat zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (cf. HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 94 met verwijzing naar het arrest Jawo van datzelfde Hof). Zo er al sprake zou zijn van een mogelijk kwaliteitsverschil in vergelijking met België op het vlak van gezondheidszorg, sociale bescherming en aangepast onderwijs, volstaat dit op zich niet om te besluiten dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland zal belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU. De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen *“zeer verregaande materiële deprivatie”* teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor statushouders.

Bovendien dienen bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting of integratie in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard in ogenschouw te worden genomen, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische moeilijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld gezondheidszorg of tewerkstelling. In casu heeft verzoeker internationale bescherming verkregen in Griekenland, dat als EU-lidstaat is gebonden aan het EU-acquis, dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan zijn status en waarvan verzoeker gebruik kan maken. De Raad ontwaart noch in het persoonlijk onderhoud van verzoeker, noch in het verzoekschrift concrete en ernstige stappen die hij zou hebben ondernomen met het oog op het vinden van huisvesting of tewerkstelling, zoals reeds hoger uiteengezet.

Waar verzoeker gewag maakt discriminatie en racisme, moet worden bemerkt dat hieruit evenmin kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet leidt tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, impliceert tevens dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits verzoeker uiteraard de nodige stappen zet, quod non in casu.

5.11. Uit het loutere gegeven dat verzoeker psychische problemen kent (supra), kan niet worden afgeleid dat hij zich in Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevond en dit sluit evenmin uit dat er andere oorzaken kunnen zijn voor deze psychische problemen.

- Zelfredzaamheid

5.12. Verzoeker, die geen blijk geeft van een bijzondere kwetsbaarheid, heeft voorts de nodige zelfredzaamheid om in zijn levensbehoeften te voorzien en beschikt tevens over een netwerk die hem hierbij desgevallend kan steunen.

De commissaris-generaal motiveert terdege: *“Daarenboven blijkt u een ondernemend en zelfredzaam man te zijn. Zo heeft u in Gaza verschillende jobs gedaan in de bouw, met groenten en als chauffeur om uw familie te kunnen onderhouden. U moest immers de verantwoordelijkheid van twaalf personen op u nemen (CGVS, p. 4-5). Voorts spreekt u naast Arabisch een beetje Engels en u bent in België een Franse taalcursus aan het volgen (CGVS, p. 4, p. 15; document 19). U hoopt in België overigens als chauffeur te werken eens u de taal onder de knie heeft en u heeft in dit verband reeds de nodige stappen ondernomen om uw Palestijns rijbewijs om te zetten naar een Belgisch rijbewijs (CGVS, p. 14; document 16). Voorts leerde u op het vliegtuig naar Turkije andere mensen kennen met wie u verder naar Griekenland reisde (CGVS, p. 6) en leerde u in het opvangcentrum mensen kennen met wie u later ging samenwonen (CGVS, p. 10). Verder had u (al dan niet*

met de hulp van derden) financiële mogelijkheden. Zo maakte u na de toekenning van uw internationale beschermingsstatus in Griekenland meerdere reisbewegingen, onder meer om administratieve zaken (zoals een paspoort) te regelen. Zo reisde u van Kos met een boot naar Athene – een reis waarvoor u geld kreeg van uw broer in Zweden bij wie u ten tijde van uw vertrek uit Gaza 2800 euro had achtergelaten. Van Athene reisde u met de trein naar Thessaloniki om uw paspoort af te halen. Vanuit Thessaloniki reisde u met het vliegtuig terug naar Kos, aan de hand van een vliegticket dat door uw broer geregeld werd (CGVS, p. 9). Vervolgens reisde u terug met een boot naar Athene. Daarna reisde u met het vliegtuig naar België (document 20), een reis die werd geregeld en bekostigd door de zoon van uw zus in België (CGVS, p. 10-11, p. 14). U heeft verschillende familieleden in België en gedurende uw verblijf in Griekenland kreeg u altijd geld vanuit België (CGVS, p. 4-5, p. 15). Gelet op bovenstaande vaststellingen blijkt uit niets dat u bij terugkeer naar Griekenland niet opnieuw voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen en er niet opnieuw een netwerk zou kunnen uitbouwen om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat België vanaf het begin uw eindbestemming was aangezien u hier verschillende familieleden heeft, dat u niet naar Griekenland wilde gaan en dat u zelfs bereid was 1000 dollar extra te betalen om België te bereiken (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5; CGVS, p. 7). Uit dergelijke verklaringen kan geenszins een wil en intentie om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen, worden afgeleid.”

Verzoeker brengt geen concrete elementen bij die hier anders over doen denken.

- Samengevat

5.13. De Raad acht het niet onredelijk om van verzoeker, die in Griekenland werd erkend als vluchteling, te verwachten dat hij inspanningen levert om zijn levensomstandigheden aldaar te verbeteren en er een bestaan uit te bouwen. Uit de verklaringen en het gedrag van verzoeker blijkt evenwel niet dat hij doorgedreven pogingen heeft ondernomen om werk te zoeken of om de taal te leren. De houding en het handelen van verzoeker duiden er daarentegen op dat hij geenszins van plan was om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen. Verzoeker slaagt verzoeker er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten er niet geëerbiedigd werden.

Er kan worden aangenomen dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland mogelijk bepaalde aanpassingsmoeilijkheden zal kennen. Tevens kan worden aangenomen dat het van hem enige inspanning zal vergen om zijn leven op te bouwen in Griekenland en er de taal aan te leren. Nu verzoeker echter eerder zeer beperkte stappen heeft gezet op het vlak van tewerkstelling en medische zorgen, en Griekenland al verliet korte tijd na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus, kan hij bezwaarlijk stellen dat hij geen kans maakte op het verkrijgen van een job of onderdak of toegang tot medische zorgen. Het algemeen betoog in zijn verzoekschrift doet hier geen afbreuk aan. Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

IV. Conclusie

5.14. Verzoeker maakt, gelet op de gedane vaststellingen, niet in concreto aannemelijk dat hij, wegens de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten en buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat hij bij terugkeer naar Griekenland zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest.

Verzoeker maakt verder niet op overtuigende wijze aannemelijk dat hij bij terugkeer naar Griekenland, wegens de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten en buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

Evenmin maakt hij aannemelijk dat er in casu sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest. In tegenstelling tot wat verzoeker meent, worden er geen voldoende concrete, individuele elementen voorgelegd die van aard zijn om het vermoeden te weerleggen dat hij zich kan beroepen op zijn beschermingsstatus in Griekenland en de rechten die daaruit voortvloeien op een zodanige manier dat hij niet terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 91). Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

Alles samen genomen toont verzoeker niet aan dat hij ernstige pogingen heeft ondernomen om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland te doen gelden. Verzoeker brengt verder geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij als gevolg van de onverschilligheid van de Griekse overheden, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, is terechtgekomen of zal terecht komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker op geen enkele wijze aannemelijk heeft gemaakt dat hij in Griekenland alle mogelijke middelen zou hebben uitgeput om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden. In voorliggend geval blijkt, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, dat verzoeker niet aantoont dat de bescherming die hem in Griekenland werd verleend ontoereikend zou zijn. Integendeel, hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien.

Verzoeker kan evenmin in alle redelijkheid stellen dat er in zijn hoofd sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat hij wegens een bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terecht komen, die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch dat hij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest.

Gelet op de vaststellingen die in de bestreden beslissing worden gedaan en in acht genomen wat voorafgaat, heeft verzoeker aldus niet in concreto aannemelijk gemaakt dat hij zich niet langer zou kunnen beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Alles samengenomen is de Raad van oordeel dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend.

5.15. Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan. Zijn beschermingsverzoek dient bijgevolg op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Een schending van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet of van de materiële motiveringsplicht blijkt niet.

Aangezien verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming. In deze omstandigheden blijkt niet dat verzoeker zich nog dienstig kan beroepen op de aangevoerde schendingen van de artikelen 48 tot 48/7 van de Vreemdelingenwet, die betrekking hebben op het beoordelen van de nood aan een internationale beschermingsstatus. Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of hij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht, quod non in casu.

Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

5.16. Verder vereist de uiteenzetting van een rechtsmiddel dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoeker niet de minste toelichting geeft op welke wijze hij de artikelen 48 tot 48/72 van de Vreemdelingenwet, artikel 17, § 2 van het KB CGVS en de artikelen 18 en 47 van het Handvest geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet in casu geschonden zouden zijn, nu zij slechts in algemene zin bepalen dat een vreemdeling als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming erkend kan worden indien hij voldoet aan de daartoe gestelde voorwaarden in de Vluchtelingenconventie, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, respectievelijk artikel 48/4 van dezelfde wet.

Aangaande verzoekers verwijzing naar artikel 21 van de richtlijn 2013/33/EU, de artikelen 4 en 20 tot en met 35 van de richtlijn 2011/95/EU en de artikelen 33, 34 en 35 van de richtlijn 2013/32/EU, wordt opgemerkt dat deze bepalingen werden omgezet in nationale wetgeving. Na de omzetting van een richtlijn kunnen particulieren slechts op dienstige wijze een beroep doen op de bepalingen van de richtlijn indien de nationale omzettingsmaatregelen niet correct of toereikend zijn (HvJ 4 december 1997, C-253/96 tot en met C-258/96, Kampelmann, punt 42; zie tevens: HvJ 3 december 1992, C-140/91, C-141/91, C-278/91 en C-279/91, Suffritti, punt 13, en RvS 2 april 2003, nr. 117.877). Verzoeker toont dit in casu evenwel niet aan. Hij kan bijgevolg de schending van deze artikelen niet op ontvankelijke wijze aanvoeren.

5.17. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn relaas uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Verzoeker heeft geen argumenten, gegevens of stukken aangebracht die een ander licht werpen op de motieven die de bestreden beslissing kunnen schragen. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Uit het voorgaande blijkt evenmin een schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.18. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, bijgevolg evenmin leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevententwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO